

Zpravodaj

obce Rusava

vysloužilé elektrospotřebiče
NEPATŘÍ do komunálního
odpadu

ZDARMA
je můžete odevzdat
v prodejně elektra

DODRŽUJTE PRAVIDLA

příroda vám to vrátí

seznam sběrných dvorů a míst
zveřejňuje obecní úřad (zde jsou
vyhlášeny i termíny mobilních svozů),
nebo na webu **www.elektrowin.cz**

ZDARMA
je můžete
odevzdat do
sběrného dvora

Víte že...

...pokud chcete předejít
ekologickému nebezpečí,
nepouštějte se do demontáže
žádného z elektrospotřebičů!

...za odložení elektrospotřebiče
do kontejneru nebo na černou
skládku vám hrozí pokuta
až do výše **20 000 Kč?**

...některé běžné domácí
elektrospotřebiče mohou obsahovat
látky **vážně poškozující zdraví**
a **životní prostředí!**

Děkujeme a gratulujeme!

Pokud dodržujeme všechny tyto zásady, významně přispíváme
k ochraně životního prostředí a zdraví nás všech.

životní prostředí – náš společný zájem
www.elektrowin.cz

Vážení čtenáři, dostává se vám do rukou další číslo rusavského zpravodaje. Pro někoho mohlo být překvapením, najít mezi letáky a jinými tiskovinami minulé číslo ve své schránce (jenom doufám, že to bylo překvapení příjemné).

Je mnoho těch, kteří už rusavský zpravodaj dávno znají a jsou jeho pravidelnými odběrateli i čtenáři, čehož si velice vážíme, některým se ale dostal do rukou poprvé. Pro ty druhé jmenované je tu rychlá rekapitulace.

Rusavský zpravodaj je obecní tiskovina vydávaná už od roku 1991 (první číslo vyšlo dne 20.4.1991). Od roku 1997 vydává Obec Rusava zpravodaj čtvrtletně a prostřednictvím něj pravidelně informuje občany o dění v obci, investičních akcích, kulturních, sportovních a společenských událostech na Rusavě, či nejbližším okolí. Letošní ročník zpravodaje bude zdarma roznášen do rusavských, trvale obydlených nemovitostí, a i nadále bude k dostání v prodejně potravin Strýček a prodejně potravin Bartková na Rusavě; v prodejně potravin v Brusném a ve Slavkově pod Hostýnem; v Bystřici pod Hostýnem v prodejně novin a tabáku v pasáži u marketu Albert a v Holešově také v prodejně novin a tabáku u kostela. Starší čísla je možno zakoupit v kanceláři Obecního úřadu na Rusavě.

Přeji Vám všem příjemné počtení.

-LM-

PRÁCE DĚTÍ...

Autoportrét

Anna Mikšánková, 4. třída

Matěj Kolařík, 5. třída

Tereza Gregorová, 4. třída

Slovo má starosta ...

letní rekreační sezóna

Po dlouhém zimním období, kdy jsme topili ještě v květnu, nezbývalo mnoho času na údržbové práce pro sezónní letní rekreační období. Opravy objektů či techniky obce, údržba zeleně, správa zařízení nebo obnova technologických částí, vyžaduje značné úsilí i vysokou nákladovost. U projektových záměrů, kde jsme žádali o dotační podporu, se nepodařila plná úspěšnost.

Podpora byla však potvrzena ze Zlínského kraje na nákup cisterny pro zásahovou jednotku Sboru dobrovolných hasičů. V termínu do 30. října 2017 je nutné požadavek i závazek naplnit, jinak smlouva o dotaci pozbývá platnosti.

V některých případech bylo nutné řešit opravy z vlastních zdrojů. Nejnákladnější investicí byla výměna fólie ve velkém bazénu v areálu koupaliště, která byla řešena odbornými firmami – INOX s.r.o. a IZOLACE 21 s.r.o.. Pracovníci společnosti RUSAVAK a Obce

Rusava řešili stavební úpravy tepelného kanálu s přeložkami potrubí, opravu odtokového kanálu z dětského bazénu, včetně předláždění zámkové dlažby. Dále kompletaci vnitřního hygienického vybavení sprch po obkladačských pracích. Finanční částky byly vloženy dále do nového dávkovacího zařízení pro úpravu vody do vířivky. Výčet prací je třeba ještě doplnit novými nátěry konstrukce pod solárními panely. Po 15 letech provedli omytí a natěračské práce základní a vrchní barvou bratři Urubové a spol. V bufetu se obměnila část stropu ze sádkokartonu s novým osvětlením a novými venkovními i vnitřními omítkovými malbami společností, která dostala prostory do pronájmu.

Koupaliště nám sice odsává z rozpočtu hodně investičních nákladů, ale relaxační zařízení to vyžaduje, aby se dodržely hygienické normy. Finanční zdroje na obnovu si už také vyžaduje i stanový tábor – kemp.

Cestovní ruch je oblast, která má své standarty, vyplývající z požadavků klientů. Je ale nutné také posuzovat i dané možnosti obce.

Bohumil Škarpich

Odpadové hospodářství - separace

Likvidaci odpadků, třídění, svozu i kompostování naše obec věnuje značnou pozornost. Celkové náklady za loňský rok na odpadové hospodářství byly zveřejněny v minulém zpravodaji. Ročně se vytrídí cca 50 tun odpadu, ale stále je značné množství nevytríděného odpadu ukládáno na skládce v Bystřici p. H. Do roku 2020 bychom jsme měli vytrídít z uloženého množství na skládce cca 260 tun, dalších 80 tun využitelných komodit včetně bioodpadu. Sběrný dvůr na Rusavě nabízí široké spektrum nádob na tříděný odpad - sklo bílé, sklo barevné, plasty, nápojové kartony, papír, oděvy, železo, drobný stavební odpad, elektro-odpad, nebezpečný odpad. Z logického hlediska je velmi záhodné věnovat separaci odpadu určitou smysluplnou pozornost a vnášet mezi občany osvětu. Některé obce již kontrolují i popelnice u nemovitostí, vysypou obsah a pokud zjistí, že se odpad nevytrídí, navrhuje sankční postih. Více vytríděného odpadu, menší množství ukládání na skládce, možná delší životnost ukládání odpadu na skládce - to by měl být současný cíl. Objevují se však někde i černé skládky či odložený odpad jedinců.

Pro ilustraci tabulka doby rozložitelnosti odpadků odložených, vyhozených v přírodě:

Ohryzek jablka/hrušky	16 dní
Papír	4 měsíce
Slupka od banánu	5 měsíců
Vlněná ponožka	1,5 roku
Krabice od nápoje bez hliníkové fólie (kefíry, čerstvá mléka)	7 let
Nedopalek cigarety s filtrem	15 let
Plechovka	15 let
Igelitový sáček/taška	25 let
Žvýkačka	50 let
Plastový kelímek	70 let
PET láhev	100 let
Jednorázové pleny	250 let
Sklo	tisíce let (možná nikdy)
Polystyren	desetisíce let (možná nikdy)

Každý občan České republiky průměrně v roce 2016 vytrídil zhruba 56 kg papíru, plastů, skla, nápojových kartonů a kovů. Důležitým faktorem je i dostupnost a vybavenost sběrných míst. Musíme i nadále přemýšlet o vhodném nastavení systému pro sběr a recyklaci odpadu. Zvýšit motivaci, aby občané třídili odpad a měli k tomu vhodné podmínky.

Bohumil Škarpich

Kroměřížská nemocnice završila projekt „Společně pro naše rodiče“

Nedostatek lůžek následné péče v okrese Kroměříž vedl Kroměřížskou nemocnici a.s., jejímž zakladatelem je Zlínský kraj, v roce 2016 k realizaci projektu *Společně pro naše rodiče*. Cílem bylo komfortně vybavit oddělení následné péče novým zařízením - elektrickými polohovatelnými lůžky. Slavnostní spuštění projektu se uskutečnilo ve čtvrtek 30. března 2017 v 10.00 hod otevřením Oddělení ošetrovatelské péče.

„Ke zprovoznění oddělení ošetrovatelské péče jsme přistoupili především z toho důvodu, že je tento typ lůžek v okrese Kroměříž zcela nedostačující,“ uvedla předsedkyně představenstva MUDr. Lenka Mergenthalová, MBA.

Na vybavení oddělení se velkou měrou podílela řada obcí přílehlého regionu. Významnou podporu nemocnice zaznamenala také z řad soukromých firem, vše ve výši 637 278,- Kč. Kroměřížská nemocnice k realizaci přispěla částkou téměř 160 tis. Kč.

PARTNEŘI PROJEKTU:

Kroměřížská nemocnice v současné době disponuje 371 lůžky akutní péče. Úspěšným krokem byla dohoda v loňském roce s největším plátcem, Všeobecnou zdravotní pojišťovnou. Nemocnice tak zajistila 20 lůžek ošetrovatelské péče, u ostatních zdravotních pojišťoven (vyjma České průmyslové zdravotní pojišťovny) 20 lůžek ošetrovatelské péče a 20 následné lůžkové péče. Z hlediska pokrytí tento typ lůžek v regionu v současné době poskytuje pouze Nemocnice Milosrdných sester na Malém Vale v Kroměříži.

Kroměřížská nemocnice a.s.

Pozn. redakce: Obec Rusava, na podkladě schválení Zastupitelstva obce č. 12/2016, přispěla v loňském roce z obecního rozpočtu na tento projekt částkou 30.000,-Kč.

Vysbírané vysloužilé elektro by vydalo na 750 petřínských rozhleden

Ocelová konstrukce rozhledny na pražském Petříně váží asi 175 tun a tyčí se do výšky 65,5 m. Jen ze železa získaného z vyřazených elektrospotřebičů, které u nás lidé za posledních 11 let předali k recyklaci, by se takových rozhleden dalo postavit 750.

Zároveň se takto podařilo „vytěžit“ množství dalších surovin, aniž by se tím dále ztenčilo ubývající nerostné bohatství. Díky stále vyspělejšímu recyklačním technologiím se totiž daří získat zpět a znovu využít kolem 90 procent materiálů, z nichž jsou elektrozařízení vyrobena. Například běžná mikrovlnná trouba je z více než poloviny vyrobena ze železa, přibližně 16 % její hmotnosti tvoří sklo a 12 % plasty.

ELEKTROWIN, který je největším českým kolektivním systémem a zajišťuje během 11 let svého působení zhruba polovinu tuzemského sběru a recyklace, co představuje více než 17 milionů spotřebičů. Sesbírané spotřebiče položené jeden za druhým by vytvořily řadu měřící přes 6 000 kilometrů, takže by se daly hned dva a půl krát vyskládat po obvodu státní hranice České republiky.

Století vytrvalci i jepičí život

Některé spotřebiče, které dnes běžně používáme, se v českých domácnostech začaly zabydlovat už začátkem 20. století. Patří mezi ně třeba lednice, pračky nebo vysavače. Souviselo to s vlnou masového připojování ke vznikající elektrické rozvodné síti.

Jepičí život mají naopak přístroje s paměťovým nosičem. Typickým příkladem byl hit 90. let, videorekordéry systému VHS. Ty velmi rychle vystřídaly CD přehrávače, které jsou v posledních letech nahrazovány paměťovými médii.

Některá elektrická zařízení, která jsme ještě nedávno mohli vidět jen v muzejních sbírkách, se naopak do domácností vracejí. Jsou to hlavně kuchyňské roboty s bohatým příslušenstvím pro domácí výrobu nejrůznějších pochutin, které se naposledy masově vyráběly ve 30. a 40. letech 20. století. Některé nesou dokonce stejnou značku, je pravděpodobné, že se jejich výrobci inspirovali i ve vlastních firemních muzeích.

Ucelený systém sběru a recyklace vysloužilých elektrospotřebičů se ale začal rodit teprve na počátku nového tisíciletí, přesněji po roce 2005, tedy právě před jedenácti roky, kdy se do české legislativy promítla tehdy nová evropská směrnice.

Díky tomu se staré spotřebiče postupně přestaly házet do popelnic, a když se nevešly, vozit na černé skládky. Jinde v Evropě systém fungoval dříve, u nás byly vytvořeny základy pouze pro televize, chladničky a zářivky, což byla nová povinnost vyplývající z členství v Evropské unii.

Na rozdíl od některých jiných direktiv, má ta odpadová jednoduchou logiku. Vychází z toho, že nejlepší je odpad, který vůbec nevznikne. Většina toho, čeho se zbavujeme, se totiž skutečně dá úspěšně recyklovat a získané suroviny znovu použít.

ELEKTROWIN a.s. provozuje kolektivní systém pro zpětný odběr, oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení a elektroodpadu všech skupin s hlavním zaměřením na velké domácí spotřebiče, malé domácí spotřebiče, elektrické nástroje a nářadí. Od svého založení v roce 2005, tedy za 11 let působení na trhu, zrecykloval více než 17 000 000 vyřazených elektrospotřebičů o celkové hmotnosti více než 260 000 tun.

ELEKTROWIN

Marmeládový sen s vánočkou

DĚNÍ V OBCI ...

Už po sedmé uspořádala v Obecním domě na Rusavě kulturní komise kuchařské zápolení o neoficiální titul mistryně rusavské kuchyně. Letošní zadání asi nepotěšilo milovníky masa, hlavní motto znělo: Osladte si život, než vám ho osladí někdo jiný. Zatímco porota (měl jsem strach, že na marmelády neseženu žádného chlapa a nakonec byli ještě v mírné přesile - 4:3) ochutnávala, na podiu se staraly o kulturní program rusavské naděje. Začaly děti z místní školy, kterým připravila paní

učitelka Anička Hrušková krásné básničky o ovoci a marmeládě. Ve finále žáci rapovali jako Lucka Vondráčková za mlada (ne, že by teda Plekyho choť byla snad seniorka). Druhé číslo si připravila Anička Mikšánková s Verunkou Krajcarovou. Taneční, svižné AVICII - The Nights, i přes název písně u toho určitě nikdo neusnul. Verunka nám poté zahrála tři skladby na klávesy (Petře, Petříčku, víš že liška běžela k Táboru a tam taky skákal pes). Největší porci zábavy ale

obstaral Jarda Češek a jeho umění ve hře na trubku (většina z nás by po takové šichtě popadala dech ještě ve středu). Průběžně jsem zpovídal porotce a dozvěděl jsem se, že Ivan Ryška pojede i letos Rusavskou 50ku. Zavzpomínal jsem si s Irčou Janováčovou, jak jsme si před lety krásně zabrigádničili na jarmarku ve svařáku. Se studentem Petrem Mikšíkem jsme se shodli, že svět byl stvořen za sedm dní stejně jako většina diplomových prací. S Markétou Vaculíkovou jsme nejprve navzájem vychválili českou poštu, ale pak mě při otázce, který je její nejoblíbenější fotbalista zklamala (že si nevzpomněla na bývalého rusavského kopáče s osmičkou na dresu). Příště si musíme ty dialogy líp secvičit, kdyby aspoň řekla „Koldu“. S Davidem Charuzou jsme probrali myslivecké naháňky i jeho facebookové vaření a nakonec jsem ho pochválil, jak krásně zpívá (hlavně v noci...). Vlastik Stuška mi řekl něco k rusavské notečce, svým výrobkům ze dřeva i pořádání pochodů. S narychlo povolanou náhradnicí Marií Krajcarovou jsme se shodli, že také mezi houbaři často „frčí“ pořekadlo: „Chybami se člověk učí“. Po tombole, při které jsme se taktéž pobavili (velmi často na můj účet díky mým mnoha přerázkám....?) už přišlo s napětím očekávané vyhlášení výsledků obou kategorií. Vánoček musela porota ochutnat deset, čtyři z nich těm zbylým výrazně bodově odskočily, černý Petr nakonec spadl na Pavlu Ševčákovou (obrazně řečeno Karle, aby sis nemyslel, že zatímco ty jsi velmi dobře reprezentoval rusavskou cyklistiku na Rohálovské 50ce, tak se v obecním dělo něco nekalého). Z vítězství se nakonec

radovala její věčně vysmátá sousedka Marie Charvátová, gratulujeme. To mezi marmeládami musela porota rozsoudit 35 vzorků. Také tady se vítězka dočkala svého prvního triumfu v rusavském kuchtěni - paní domácí Jituš těsně odsunula na druhé místo tradiční favoritku, dvojnásobnou šampionku Lídu Ševčákovou Vaculíkovou. Nejlepší tři v každé kategorii byli odměněni kromě potlesku i pěknými cenami a všichni ostatní soutěžící také neodešli s prázdnou. Porotci přísun cukru také přežili bez úhony, myslím, že jsme se všichni dobře pobavili (i když účast nebyla až tak slavná....). Za rok se snad ve startovním poli objeví i víc členů pánské populace - zadání zní: būček jakkoliv (a já začínám shánět někoho k mikrofonu, abych mohl poprvé usednout do poroty - būček uber alles). Pro shrnutí statistika lepší poloviny soutěžících i s body od poroty:

MARMELÁDY:

1.	Jitka Tomčíková	58 bodů
2.	Lída Vaculíková	58 bodů
3.	Marcela Křemenová	56 bodů
4.	Božena Saláková	55 bodů
5. - 6.	Hana Pavelcová, Vladka Škarpichová	53 bodů
7. - 9.	Marie Hovořáková, Edita Šicová, Marcela Křemenová	52 bodů
10. - 12.	Jitka Tomčíková, Martina Janečková, Marcela Křemenová	50 bodů
13.	Lída Vaculíková	49 bodů
14. - 15.	Ludmila Mikšánková, Edita Šicová	48 bodů
16.	Marie Hovořáková	46 bodů
17.	Edita Šicová	45 bodů

VÁNOČKY:

1.	Marie Charvátová	50 bodů
2.	Renata Krajcarová	49 bodů
3.	Martina Janečková	48 bodů
4.	Pavla Ševčáková	48 bodů

Daniel Krajcar, člen kulturní komise

Kuličkyáda

Na Hořansku u autobusové točny pořádal Aktivní klub, v neděli 30. dubna Kuličkyádu - jednu z nejoblíbenějších a také nejnavštěvovanějších rusavských akcí. Pořádající holky se stále usmívaly, bodejť by ne, všechno fungovalo - počasí, megafon, špekáčky byly, tekutého občerstvení ve finále nezbyla ani kapka... Ale od začátku.

Soutěžící byli rozděleni podle roku narození do čtyř kategorií (špunti, předpubertální, pubertální a pořád ještě pubertální). První tři kategorie dostaly ke vstupence do soutěže sladkosti, aby měly větší chuť do hry. Čtvrtou kategorií nebylo třeba ničím motivovat (někteří se naopak zdáli být spíš přemotivovaní). Na dobře upraveném place se šlo na věc. Mezi nejmladšími získal hlavní cenu Radim Janečka před dvojčaty Gregorovic.

Musím se přiznat, že styl hry kluků zpoza „brooklynského“ mostku ve mně probudil jednu velmi nepěknou lidskou vlastnost - závist. Také bych chtěl umět jen tak ve stoje, doslova od pasu bez zacílení, kde je důlek, házet všechny kuličky poblíž anebo přímo do dolíku. V kategorii 6 - 10 potvrdil Miša Třasoň pozici jednoho z favoritů (geny jsou geny), ale tentokrát nestačil na stříbrnou Violku Kerčákovou a zlatého Toma Škarpicha. Kde to natrénovali? Každopádně

až půjdete zaplatit na úřad poplatky, tak bacha - hlavně ženy v podpatcích (bývají z toho nepěkné výrony, když někde chybí parketa). Kategorie 11-15 přinesla druhý cenný kov Ozeřatovic grupě. Teri Karolová nestačila pouze na Adama Botíka a Verunku Krajcarovou. Dospělácká kategorie měla dva největší aspiranty na titul - oba se dostali do finále. Jenže zatímco Hanka Zacharová začala poslední klání naplno (a postupně přidávala), Laďovi Třasoňovi úvod utekl, a když viděl, že na zlato nedosáhne, přepustil druhé a třetí místo dalším dvěma finalistkám. „Black“ je prostě takový hráč - v pokru i životě - buď všechno, nebo nic. I proto skončila na krásném třetím místě překvapivě Renata Krajcarová (pěkně nespravedlivě, jako jediná z Post teamu vůbec netrénovala a má bronz, zatímco já s Dídou jsme v přípravě dřeli do krve, odpírali si světské i jiné radovánky - a nic), ještě lepší byla druhá v kategorii „Hanek“ i celkově Hanka „Bolfová“ Pavelcová - šlo jí to i bez hůlek. Po předání krásných cen nejlepším z nejlepších jsme ještě udělali dobrý skutek a navedli jsme náhodné kolemjdoucí na správnou cestu a po sáhodlouhých debatách se veselý průvod vydal dolů. Museli jsme se stavit ještě do zelené budovy, žádná úspěšná akce se neobejde bez následné tiskové konference. A tahle úspěšná byla, většina sportovních i kulturních klání na Rusavě by mohla Kuličkydě počet zúčastněných závidět.

*za manželku, za AK a za královnu (kdybych byl za vodou, vlastně za kanálem)
zapsal Daniel Krajcar*

41. kácení mája

Už po jedenačtyřicáté zvěstovaly plakáty na Rusavě i v jejím širším okolí, že se bude kácet máj – 27. května, začínat se bude průvodem od školy. Jen aby nepršelo! Příroda však vrtkává nebyla a dovolila krojovanému průvodu vyslápnout kopec na Čecher, jemuž vévodil zdaleka viditelný, pestrý máj. Pravda, nebyli to jen krojovaní, kdo sem přicházel s určitými představami o tom, jak by mělo kácení vypadat. Organizátoři očekávali hojnost lidí a hladký průběh akce. Leckterý tatínek se těšil zase na zasloužené pivo, kterým se po zdolání kopce osvěží. Maminky si zase v duchu představovaly, jak je tatínek provede v kole. A představy těch nejmenších? Ti už čekali jen na moment, až spadne máj a budou si moci na památku utrhnout barevný fáborek.

Představy všech nakonec došly svému naplnění. Tanečníci, jak domácí, tak i z Bystřice pod Hostýnem, se předvedli v plné parádě. Obě cimbálové muziky, Rusava i Malá Rusava, zahrály pod nohy každému, kdo si chtěl zatancovat. A že byla slyšet i Poupata, slavný hit Michala Davida? Ne, neocitli jste se na pražském Strahově na spartakiádě v roce 1985. To kumštýři

Dana Krajcara zapojili tuto skladbu do své humorné scénky a pobavili tak všechny přítomné.

Inu, na své si přišel každý. A že se všem na Čecheru líbilo, dokládá i to, že ti nejzdatnější vydrželi u táboráku s písní na rtech až do půlnoci.

Za rok opět nashledanou na Čecheru. ☺

*Jaroslav Pavelka, předseda VK
Rusavjan*

Vítání občanků

Letošní počátek léta patřila obřadní místnost obecního úřadu opět těm nejmenším Rusavjankům. Zástupkyně sboru pro občany spolu s panem starostou přivítali 4 děti: Ondru Luběnu, Simonu Ryškovou, Adriana Baroně a Eliáše Pavelku.

-LM-

Besídka ke Dni Matek

Dne 15. května se konala v naší škole besídka ke Dni Matek. Po přivítání maminek a ostatních

hostů začalo vystoupení žáků 1. třídy, kteří zahráli pohádku O zvířátkách a také zazpívali a zarecitovali různé básničky a písničky. Besídka dále pokračovala ve 2. třídě, žáci si připravili pohádku O šťastném Honzovi, kde hlavní roli ztvárnil jmenovec Honza Matela. Pohádku O Dvanácti měsíčkách si připravili žáci 3. třídy, kteří pohádku hráli v krojích

NAŠE ŠKOLA ...

a o hudební zážitek se postaral talent školy Jaroslav Češek, který podtrhl vystoupení opět excelentní hrou na trubku. A na úplný závěr přišlo originální vystoupení v podání žáků 4. a 5. třídy s názvem České dějiny zajímavě - od Cyrila po Amose, které vytvořila paní učitelka Anna Hrušková.

Michaela Novotná, učitelka ZŠ

Mladí záchranáři

Středa 17. května nebyla ledajakou středou. V tento jeden jediný den se ze sedmnácti našich žáků stali hrdinové.... alespoň v srdcích určitě. Celá 4. a 5. třída si vzala batohy na záda a jela se dozvědět co nejvíce o tom, jak se zachraňují lidské životy.... jela na Zdravotnickou záchrannou službu do Bystřice pod Hostýnem. Celý den se tam žákům věnovali dva zkušení záchranáři a předali jim všechny možné informace o záchraně lidského života či o chodu záchranky. Kromě toho si žáci mohli prakticky vyzkoušet nakládání zraněného na nosítka, fixaci zraněného s poškozením páteře nebo masáže srdce. Jistě si dovedete představit, která zvědavost a nadšení žáků neznalo mezí...

Mgr. Anna Hrušková, učitelka ZŠ

Školní výlet pod vodou

Je již tradicí, že s blížícím se koncem školního roku jezdí školy na výlety. Děti je vítají s nadšením, protože mají celý den volný a nemusí se učit.

Letos jsme se školáky vyrazili na výlet už 2. června a cílem naší cesty byla obec Modrá u Uherského Hradiště. Tato vesnička se pyšní hned dvěma zajímavými místy. Prvním je Archeoskanzen, kde žáci viděli nejen různé dílny (kovárnu, pekárnu) a stavení (školu, věž, rotundu, domy řemeslníků) z období Velkomoravské říše, ale i zvířata,

kteřá si mohla pohládit. Druhým místem je Botanická a sladkovodní expozice Živá voda, která nabízí hned několik atrakcí: vycpaná zvířata žijící u našich vod, hmatovou expozici, kde si žáci mohli osahat povrch těla ryb, dvě podzemní patra s průhledy do vody i stezku s bylinami. Největším lákadlem je však podvodní tunel, který žáky nadchl nejvíce. Prostřednictvím tunelu se ocitli téměř mezi rybami žijícími v našich rybnících a mohli tak zblízka sledovat jesetery, vyzy, pstruhy, okouny a jiné malé i větší ryby. Poslední zastávkou našeho výletu byla ekofarma Žlutava. Uvnitř areálu jsme mohli pozorovat kozy a lamy a okolní rozsáhlé louky nám nabídlý pohled na pasoucí se koně, oslíky a ovce.

Výlet se nám velice vydařil, zejména díky slunečnému počasí a celý den příjemně uběhl. Žáci odjížděli domů trochu unavení, ale s úsměvem a novými zážitky.

Mgr. Petra Zámečníková, učitelka ZŠ

Všechno lítá, co peří má...aneb ukázka dravých ptáků

Na tuto akci se těšily všechny děti a den **"D"** byl konečně tady. Na dotaz dětí, kde má ten pán ty ptáky, jsem humorně odpověděla, že pán zapíská na píšťalku a oni přiletí, nebo je má nafukovací v autě. To děti zarazilo a trochu zmátlo, ale už mě znají a odhadly to na vtip. Takže dravci byli schováni v přepravních bednách v kufru auta. Když se s námi pán

přivítal, už nestálo v cestě nic a ukázka mohla začít. Pán tahal dravce jako králíky z pověstného klobouku kouzelníka Pokustóna. Nemohl chybět sokol, káně, ani nejmenší dravec poštolka. Úspěch měl i Kuba - výr velký, které ho si děti se zájmem hladily a další z nočních dravců byla Rozárka - puščík obecný a vykulené oči neměla z nás. Také jsme mohli vidět sýčka, který nám krásně zamával křídly a šel spát. Pak přišlo na řadu káně Harrisova a jeho obratné kousky, kdy létalo mezi paní učitelkami. Pak nám nad hlavou prosvítl i kondor havranovitý, kterého byl kumšt zavřít zpátky do přepravní

Třem žákům naší základní školy se letos podařil nevídaný úspěch. Jejich tým Slavkov pod Hostýnem vyhrál okresní přebor starší přípravky ve fotbale. >

bedny. Zlatým hřebem byl orel skalní. Žádný z dravců se nechtěl po Rusavě více podívat, z čehož měl sokolník radost, protože tady by je nerad naháněl a hledal. Nedalo se nic dělat a přišlo loučení, i když děti by si tuhle podívanou daly klidně ještě jednou. Nu, kdo ví, třeba zase za rok nebo za dva.

za MŠ napsala Lucie Rýdlová

Úspěchy žáků školy ve školním roce 2016/2017

V letošním školním roce dosáhli žáci několika velmi pěkných úspěchů ve výtvarných, vědomostních i sportovních soutěžích. Tady je jejich přehled.

Ve výtvarné okrskové soutěži „Olympijské hry Rio 2016 očima dětí“ obsadili žáci 5. třídy krásné 3. místo a žáci 3. třídy získali čestné uznání. Do soutěže byly odeslány velmi pěkné výtvarné práce, jednalo se o skupinové práce žáků. (zpravodaj č. 4/2016)

Ve výtvarné soutěži „O nejkrásnější velikonoční vajíčko“ získali žáci 3., 4. a 5. třídy vynikající 1. místo.

V celostátní matematické soutěži „Klokan“ se umístili dva žáci 3. třídy na 2. a 3. místě v okrese Kroměříž.

V literární soutěži „Kino po O“ byli oceněni tři žáci 4. a 5. třídy věcnými cenami. (zpravodaj č. 1/2017)

V okrskové soutěži ve vybíjené v Holešově získali starší žáci vynikající 1. místo.

Ve sportovní soutěži „McDonald's Cup“ v Bystřici pod Hostýnem se žáci umístili na krásném 4. místě.

Na Olympiádě základních škol na Včelíně v Bystřici pod Hostýnem, byli naši žáci opět velmi šikovní a získali 2. místo.

Doufám, že i v příštím školním roce se našim žákům bude dařit tak, jako letos.

*Mgr. Jana Podolová,
ředitelka ZŠ*

Zbojníci na Valašsku (závěr)

HISTORIE ...

Po kuruckých vojnách sa rozmohlo zbojníctvo znova aj na panstvú brúmovském. V dochovaných prameňoch sa uvádzajú zajatí zbojníci. V roku 1714 boli v Hradišči popravení Matúš Súkup a Daněk súkup z Francovej Lhoty, roku 1716 za stanného práva Jan Tydlačka z brúmovských pasek. Po vypálení céjchu boli zasěj z Hradišča vymrskaní a z kraja vypovězení: Míča Bukajíček (přízvisko Dluhopolec), Jura Černulák (přízvisko Uherkulín), obá z Bylnice aj ze třoma inými tovaryši.

Nedy na začátku 18. stoletá takéj na Haľenkově vznikly zbojnické družiny. Vsetínský hejtman Slovatius napsál do Hradišča, že im utéklo sedum zbojníků z Hovězí, dvá z Haľenkova a dvá z Vizovic, dokopy 20-30 chlapů, keří sa zrocují. Hajduci ze Vsetína potom vypátrali pardonovaného zbojníka Martina Měrku, kerý občas bývál na Hovězí (moh byt z Haľenkova), starého zbojníka Hlubockého (na Haľenkově je ráztoka kerá sa menuje Hluboké – tam sa narodil aj autor zborníka Petr Halenkovský), Bobáčka (Bobáči sú též v Hlubokém), Kožušníčka, Bogára, Jana Kořénka v Dinotici (dlúhá ráztoka na Halenkově)...

Menovaného Měrku potom zbojníci přepadli, zmučili a zabili... potom rabovali ve Slezsku a ve Fulneku. Iná část bandy zasěj v Ičně, Místku a předtým v Martinicích, Ořechemě, Zlíně a Kvasicích. Část zbojníků byla dopravená do Hradišča, část zavřená do zámeckého vězeňa na Vsetíně, odkád čtyřé potom v noci utékli...

V téj době řádila na Haľenkově celá zbojnická rodina Kalinců. Portáši kterési chytili – Vaška, Martina a Juru – a odvédlí ich do Hradišča. Mycák Kalinců byl chycený na hodoch u muzigy v Růžďce a zavřený na zámku na Vsetíně. Vsetínský hejtman ho propustil „na rukojmí“. Byl zato volaný na zodpovědnost a mňel byt zavřítý na Špilberku – „že nerozházál to zbojnické hnízdo Kalinců“.

Zajímavá je aj správa, že sa v téj době zdržovalo pod Javorníkama z uherskéj strany mezi Novým Hrozenkovem, Kysucama a Turzovkú 60 moravských zbojníků, kteří měli pět hejtmanů. Moravský zemský hejtman vtedy žádal hrozenkovského fojta Orsága-Vraneckého, aby ich „před právo přived“. Ten sa vymlúvál, že je to nad jeho sily. Za jakýsi čas sa zbojníci hejtmani vrátili. Divné je, že im císař Karel VI. dál milost.

Podľa dochovaných správ byli zbojníci na každém panstvú na Valašsku. Dá sa říct, že na každěj dědině. Na Liptálsku véd zbojníky fojt Košut ze Lhoty, na bystrickém panstvú zbojničíl Jan Švrček ze dvojíma kumpánka. Portáši ho zajali při dožatěj po žňách ba bystrickém zámku. Pluhák, rožek s prachem a obušek dál svojém kmotrovi a pravíl mu: „Skovajte si to ode mňa na památku! Já teho už potřebovat nebudu!“ Potem sa obrátil g muzigantom, dobře im zaplatíl a kázál si naposledy zahrát. Byl posledním zločincem popraveným na šibenici v Bystřici pod Hostýnem na Stínadloch. Tož z teho muselo byt pánom aj trochu smutno, že už věcej nevidíja kehosí věšať, stínať, či jinak ho mordovať.

Není to všecko o tých zbojníkoch, mohla by o tem byt tlustá knížka. Pro obrázek zbojníků by to šak mohlo aj stačit.

připravil Josef Hudec - Včelínský

Úspěchy žáků školy ve školním roce 2016/2017 (str. 13)

O nejkrásnější velikonoční vajíčko

Vybíjená Holešov

McDonald's Cup v Bystřici pod Hostýnem

Olympiáda na Včelíně

Sběr hrachu pro školní jídelnu v Chomýži

OCHRANA ZVÍŘAT PŘI SKLIZNI A SEČÍCH

K ČEMU SLOUŽÍ? Webový portál **SENOSEC.CZU.CZ** je komunikačním nástrojem pro nahlásování sečení ze strany zemědělců a plánování preventivní a jiných aktivit ze strany myslivců. Komunikace probíhá pomocí SMS zpráv. Spolupráce se také mohou účastnit dobrovolníci, vždy ale jen pod dohledem myslivce. **JAK JE MOŽNÉ SE PŘIDAT?** Registrovat se může každý, v roli, která mu přísluší – myslivec při registraci vyplňuje svůj myslivecký spolek, zemědělec svůj podnik, dobrovolník své okresy zájmu. Před logováním a užíváním portálu je nutné registraci ověřit, tzn. zadat kód, který přijde registrovanému na email a na telefon.

JAK SE PORTÁL UŽÍVÁ? Myslivec na nahlášeném místě sečení naplánuje preventivní aktivity – vždy si vybírá, zda se akce mohou zúčastnit dobrovolníci, jaké aktivity se budou provádět, navrhuje přibližné datum a čas. Zemědělec v předstihu plánuje sečení – datum a čas jsou orientační, vždy je možné je změnit a upřesnit. Při změně termínu sečení nebo preventivních akcí jsou vždy pomocí

SMS zpráv informování ostatní účastníci, tj. myslivci, případně dobrovolníci. Zaslání SMS zpráv o změně termínu a času je automatické. **PROČ PORTÁL POUŽÍVAT?** V portálu do mapy ČR je možné zanášet nejen místa a data sečení a preventivních akcí, ale také nálezy živé či uhynulé zvěře.

Přínosem portálu je nejen efektivnější komunikace při prevenci a ochraně zvěře při jarní senoseči a další sklizni, ale také sběr dat o akcích a nálezech, které mohou podpořit hospodaření jednotlivých spolků v krajině. V případě zájmu, je možné portál také rozšířit o nové funkce, které by myslivecké spolky nebo zemědělské podniky uvítaly a rády používaly. **Neváhejte a přidejte se.**

Další informace naleznete na webovém portálu: **SENOSEC.CZU.CZ**

Sportovní den AK Rusava (3. 6. 2017)

DĚNÍ V OBCI...

Daniel Sloboda – 14. díl

Slobodovi přátelé – 6. část

František Skopalík (18. 6. 1822, Záhlinice – 2. 3. 1891, Holešov)

Co znamenal Daniel Sloboda pro Rusavu, tím byl František Skopalík pro malou obec Záhlinice u Hulína. Ušlechtilý zájem a záslužná veřejná práce nejen pro blaho obcí, ale i pro širokou zemskou veřejnost, a národně buditelská činnost spojily obě osobnosti a způsobily, že se oba muži vzájemně navštěvovali, aby si tak mohli vyměňovat cenné zkušenosti, jež pak využívali při svých aktivitách.

František Skopalík se narodil jako syn záhlinického sedláka. Přes vcelku velké nadání absolvoval jen základní školu. Rodiče se přeci jen báli, že starat se o několik dětí a hospodářství k tomu, neumožní vydržovat syna na studiích.

Byl však člověkem velmi pilným a učenlivým a své vzdělání

si doplnil samostudiem. Četl knihy, noviny, časopisy, komunikoval s lidmi, nebránil se novým informacím. Všem se věnoval už od raného mládí. V devatenácti letech musel převzít roli hospodáře po zemřelém otci a stal se de facto hlavou rodiny. Jenže staral se i o víc. Nadále sháněl knihy, jimiž zásobil sousedstvo. Povzbuzoval rolníky, své sousedy, k efektivnějšímu hospodaření na polích. V hospodářském ohledu byl vcelku liberální. Nebránil se ani novým nástrojům, jež ulehčovaly a zefektivňovaly tvrdou rolnickou práci. Dokonce zajistil pro obec parní mlátičku. Všeobecně byl vnímán jako člověk bezúhonný, mravní a spravedlivý. Navíc byl i členem spolku střídmosti. I to měl s Danielem Slobodou společné. Projev důvěry jeho spoluobčanů se vystupňoval v roce 1861, když jej záhliničtí občané zvolili starostou obce. Ve funkci se udržel až do konce života. Celý život ctil a naplňoval své životní krédo: „Jméno obce je svaté. A proto má se ho užívatí jen k účelům užitečným, všeobecně prospěšným, k účelům svatým.“ Během svého úřadování zvelebil obec jako nikdo před ním. Roku 1866 nechal postavit záhlinický hřbitov. Zajistil pro obec vlastní duchovní správu, postavil kostel a faru, školu a obecní cihelnu. Zvelebil vzhled obce výsadbou ovocných stromů, šterkováním cest a dlážděním chodníků. Obrovská zásluha byla přičítána Skopalíkovi za věc dosud nevídanou. Jí si Záhlinice zajistily prvenství v celé rakouské monarchii. Roku 1857 se mu totiž podařilo dosáhnout scelení všech pozemků obce Záhlinice, přestože pro danou věc neexistovaly zákony. Neefektivní hospodaření s úhory, nehnojením a roztržštěností pozemků a velkou vzdáleností jednotlivých polních tratí, byť patřících jedinému majiteli, vedla Skopalíka k zásadní agrární reformě, pro kterou nakonec získal souhlas všech obyvatelů obce a oficiálního potvrzení c. k. ministerstva vnitra. Národohospodářské myšlení Skopalíkovo bylo tedy velmi moderní. Roku 1861 se mu podařilo založit Hospodářskou jednotu záhlinicko-kvasickou, jejímž se stal jednatelem. Z titulu této funkce se mu podařilo založit i další instituce. Roku 1865 to byla střední hospodářská škola v Přerově, roku 1869 První rakouský akciový rolnický cukrovar v Kroměříži a roku 1883 hospodyňskou školu v Kroměříži (jednalo se vůbec o první školu tohoto typu v celé Evropě určenou výhradně ke vzdělávání žen).

Další pocty se mu dostalo, když byl roku 1861 zvolen moravským zemským poslancem za venkovské obce holešovského, bystřického a napajedelského okresu. Ve funkci setrval až do roku 1891, tedy do své smrti. Roku 1879 se také stal poslancem říšského parlamentu za hejtmanství Kroměříž, Přerov a Prostějov a funkci zastával také do smrti. Do sněmovny vždy chodil v národním hanáckém kroji a vždy mluvil výhradně česky. Získal si oblibu a respekt nejen českých, ale i mnoha německých poslanců, jež získával na svou stranu při prosazování svých návrhů zákonů, které podával (např. návrhy zákonů o zavedení obecní samosprávy, o zřízení okresních zastupitelstev, o zrušení některých daní nebo o regulaci vodních toků, o scelování pozemků a mnohé další).

Láska k rodnému místu a jeho okolí a národní uvědomění vedlo Skopalíka k myšlence sepsat historii rodné obce. Učinil tak i pro sousední Kurovice. Tiskem pak vyšel i spis o činnosti moravského zemského sněmu. Jedná se o „Památky obce Kurovic“ (1882), „Památky obce Záhlinic I. Část historická“ (1884), „Památky obce Záhlinic II. Část topografická“ (1885), „Zemský sněm markrabství moravského od r. 1861 až do konce r. 1885“ (1885). Skopalík byl literárně plodný. Většina jeho spisů však zůstala jen v rukopisné podobě. Jednalo se o různá regionální historická pojednání, drobné cestopisy, mravní pojednání, etnografické spisy (např. o zvycích a krojích) a drobné básně.

Svých cest po zemi využíval více než jen k zajišťování „veřejného blaha“, návštěvám a zisku nových informací a dojmů. Všude, kde se dostal, zjišťoval, zda chalupy místních obyvatel neskrývají různé starožitnosti. Ty vždy shromažďoval a zasílal do Zemského muzea v Brně. Jeho zásluhou byla rovněž zachráněna část archivu napajedelského panství, jež byl určen k likvidaci v tišnovské papírně.

2. 3. 1891 zemřel František Skopalík v Holešově na následky mozkové mrtvice. Právě v tento den probíhaly volby do říšské rady, do níž sám kandidoval. Zvolen sice nebyl, ale o výsledku se již nedozvěděl. Četných uznání a hodností za zásluhy o práci pro vlast se Skopalíkovi dostalo ještě za života. Stal se starostou obce, zemským a říšským poslancem, byl předsedou mnoha spolků, výborů, sborů a různých rad. Dvacet jedna moravských obcí mu ještě za života udělilo čestné občanství. 19. 1. 1859 mu výbor C. k. moravsko-slezské hospodářské společnosti udělil stříbrnou společenskou medaili za vlastenecké, všeužitečné působení při polním hospodářství a za to, že jako první na Moravě provedl scelení pozemků. Roku 1866 jej císař František Josef I. vyznamenal zlatým záslužným křížem s korunou za zásluhy. Mimo jiné jej také zval na dvorní plesy. Papež Pius IX. jej pak jmenoval 14. 1. 1870 rytířem řádu sv. Silvestra.

*Jaroslav Pavelka,
předseda VK Rusavjan*

(In: Pavelka J., Buditelský odkaz rusavského pastora Daniela Slobody, 2007)

Lidový kroj z Rusavy v proměnách času (13. část)

Kroj mužský

Huňa

Huňa, huňka, taktěž halena, patří k vývojově nejstarším součástem mužského svrchního oděvu.

V archivních materiálech je zmiňována v 17. a 18. století a svým charakterem se řadí do horských oblastí karpatského oblouku. Jak uvádí Martin Šimša, výskyt huní netvoří souvislé území v prostoru moravské části Karpat, ale setkáváme se s ní i v ostatních etnografických regionech dotčené oblasti. Na Valašsku je to Rusava a Nový Hrozenkov, Těšínsko zastupuje okolí Jablunkova a nacházíme je také na moravských Kopanicích.

Při výsleších Rusavjanů v letech 1777 – 1780 jsou popsány bílé, krátké valašské halenky bez knoflíků. Popis je však velmi nejasný, a tak lze stěží určit, zda se jednalo o huně dnešního charakteru.

Huňa se šila z domácího bílého, hrubého sukna (houně – huně), které na trh dodávali venkovští tkalci. Od konce 19. století však vznikala konkurence soukenických dílen z Valašských Klobouk. Nejinak tomu bylo i na Rusavě, kde se zpracovávala ovčí vlna, která se měnila v hrubé sukno (v místě dnešní Pily Valcha). Později toto sukno dodával i František Horalík z Valašských Klobouk, popř. Rusavjané jezdili na nákup za ním. Zručné rusavské ženy šily potom tyto kabáty svým mužům samy.

Tato starobylá oděvní součástka má jednoduchý střih do tvaru písmene T a je zhotovena z jednoho kusu látky i s širokými rukávy. Jediný šev spojuje rukávy a přední díly v oblasti hrudi. Zadní díl je vcelku a průkrčník uzavírá nízký stojatý límec. Pro spojení rukávů, předních dílů a stojáčku je použit jednoduchý steh, zvaný „mítvavý“ (tento steh také spojuje fěrtušky, či sukně). Okraje rukávů, rozstřižené přední díly a stojatý límec jsou lemovány černou, či hnědou vlněnou šňůrkou. Délka huně sahá po kolena, některé exempláře jsou i delší. Huňa se nosila přehozená přes jedno, či obě ramena, nebo se nosila oblečená. Nezapínala se.

Tato halena patřila především do šatníku pastevců a drvařů. Chránila je před deštěm a chladným počasím. Pastevcům na salaších pak sloužila i jako polštář.

„Strýc Šimečků, tož ten celú dobu chodíl enem v kroji v huni, krpcoch aj v bílých širokých gatách ze sukna. Ten ho nevyslél. A jak volál na syna Jana svojím krásným, sametovým hlasem, dyž měli jít pásť ovce Jané, Jané, pod', už je čas.“ Takto vzpomínala Rusavjanka na pana Mozolu – „Šimečkového“ z Hořanska, který nosil kroj až do konce svého života a huňu „nevyslél ani v létě.“

Huňa bývala považována i za součást svátečního oděvu, kterou muži oblékali při slavnostních a obřadních příležitostech.

Lajdík

Lajdík, či lajbík se taktěž řadí k svrchnímu mužskému oděvu.

Tento krátký mužský kabátek je v muzeích i archivních sbírkách uváděn poměrně vzácně. Daniel Sloboda jej v 2. ½ 19. století popisuje coby krátký bílý, nebo modrý kabát na všední den a do práce, a tak jen stěží lze určit jeho bližší popis. František Táborský

Lajdík, r. 2012

na počátku 20. století zmiňuje, že lajdík byl z domácí houně šit jako frydka, ale delší, s neširokými rukávy a jen s několika knoflíky na zapínání. Na rukávech byly výložky z červeného sukna, obšíte modrou barvou.

Tato oděvní součástka zcela zmizela v toku dějin a nikdo z Rusavjanů si na lajdík již nevzpomíná. Přesto však na základě popisu Františka Tábořského a odborné konzultace Zdeny Jelínkové a Stanislava Stanovského byla provedena jeho rekonstrukce. Krátký kabátek, sahající do pasu, je ušit z bílého sukna. Jeho dlouhé rukávy jsou zdobený červenými výložkami lemované modrým šňůrováním. Toto šňůrování je vedeno po obvodu lajdíku, dále pak na zadním díle kolem prostřižených šůsků, kapsových patek a předních dílů včetně stojatého límce. Pravý přední díl zdobí deset filigránových zlatých knoflíků ve dvou

řadách naproti sobě. Levý přední díl má deset knoflíků pouze v jedné řadě. Každý knoflík doplňuje falešná dírka obšíta modrou šňůrkou. Kabátek má podšívku z bílého plátna. Obléká se na frydku, nebo jej muži nosí přehozený přes obě ramena.

V roce 2010 byla provedena rekonstrukce této krojové součástky i ve Valašském krúžku Rusavjan. Lajdíky zhotovila firma Tradice Slovácka z Blatničky.

M. Gardavská (1910), vlevo muž v župici, vpravo muž v huni

Župice

Župice, též župica, představuje třetí svrchní oděv mužů a náleží mezi nejsvátečnější krojovou součást.

V popisech z let 1777 – 1780 je zaznamenána buď jako župice z bílého, halenového sukna, k níž byly přišity bílé, kulaté, cínové „gombíky“, nebo jen háčky, či jako bílý soukenný kabát, lemovaný modrými šňůrami s bílými, kulatými, kovovými knoflíky.

V polovině 19. století se vedle župic s barevných suken vyskytují také župice z domácího houněného sukna v přírodní barvě hnědé a bílé. Dokladem je osobitý popis Daniela Slobody: „*Jupica bílá, neb zrzavá jest delší s mnohými knoflíky opatřený, polskému kortuši podobný kabát; na svátky a zvláštní případnosti kupř. svatby mají modré, neb zelené jupice.*“ Tato oděvní součástka však přišla v zapomnění. Snad také proto, že byla na místní poměry drahou záležitostí.

V roce 1910 ji vyobrazila Marie Gardavská na svých akvarelech. Jedná se o slavnostní kabát z tmavě hnědého sukna, který je po obvodu lemován červeným šňůrováním včetně stojatého límce, který je všit do průkrčníku. Spodní okraj župice je rozšířen téměř do půl-

kruhu, zadní díl je vcelku. Přední díly mají zdobné prvky stejného charakteru jako lajdík. Na pravém předním díle jsou v řadě našity trojhranné knoflíky, tzv. „paskošky“ (autorka v popisu paskošek vychází z akvarelu M. Gardavské, reálný exemplář se již nedochoval), a naproti nim v řadě jsou knoflíky kulaté. Paskošky jsou také na levém díle z vnější strany v jedné řadě. Tyto knoflíky spojují falešné díry, které jsou obšité modrou šňůrkou. Modré šňůrování lemuje i červené výložky na rukávech a zdobí také svým jednoduchým ornamentem rozšířený spodní okraj župice. Celková délka župice sahá ke kolenům.

„Župicu sme neměli, chlapi chodili enem v huni. Snád' starý Černý ju mjél. Aj na tu svad'bu v padesátých rokoch sme si župicu pro ženicha půjčovali až z Brna. To všeccko tetička Černá zařizovala.“ Tak vzpomínala na slavnostní kabát Rusavjanka.

V 70. letech 20. století dochází k rekonstrukci župice. Mění se pouze knoflíky a jejich počet. Levý přední díl má pouze jednu řadu dvaceti zlatých filigránových knoflíků na vnější straně, kde u každého knoflíku je našita falešná díra s poutkem. Pravý přední díl zdobí potom dvacet knoflíků ve dvou řadách naproti sobě. Podšívka je vyhotovena z bílého sukna.

V roce 2012 byla provedena další rekonstrukce tohoto oděvu. Vedle župic z hnědého sukna byly zhotoveny i župice se sukna zeleného, u kterých však výzdoba zůstává stejná. Vedle Valašského krúžku Rusavjan a VSPT Rusava z Bystřice pod Hostýnem užívá tyto slavnostní kabáty Valašský sbor portášský – desátnictvo Rusava. Bez nich téměř nevychází a patří k jejich základní krojové výstroji.

Župice se nosí přehozená přes ramena, jen při slavnostních příležitostech a v zimě se obléká. Nezapíná se, ale spojena červenou taftovou stuhou, která je připevněna na dvou knofličích proti sobě.

Jana Macková

Použité zdroje:

Kovářů, V.: Lidový kroj na Valašku

Fišer, Z.: D. Sloboda. Dokumenty VII. O Rusavě a Valaších pod Hostýnem

Šimša, M.: Lidový oděv na Moravě. Katalog výstavy.

SK RUSAVA

SK Rusava - fotbal

SPORT ...

Muži:

Spokojen na maximum může být náš mužský mančaft. Uplynulou sezonu zakončil s přehledem na krásném druhém místě, na jaře prohrál pouze dvakrát (bohužel oba zápasy na domácím hřišti). Mužstvo předvádělo pohledný útočný fotbal, o čemž svědčí druhý největší počet vstřelených branek (ve 22 zápasech 75 gólů). Když se podle legendární útočné vozby říkávalo: Berkut, Čik a Gára - gólů plná kára. Teď na jaře platilo: Mišut, Havroš, Pola - nou problém dát góla. Škoda, že to zájímalo tak malou hrstku lidí - doma asi dvacet nejvěrnějších, ven se nejezdil dívat nikdo. Přitom venku to byl rusavský váleček, v Rymicích jsme rozvlnili síť dvakrát, v Tučapech a Pravčicích třikrát, v Hlinsku, Ludslavicích a Míškovicích pětkrát. Nejčastěji se z gólu radoval Michal Vaculík (28krát), devatenáct úspěšných tref přidal Honza Havránek. Když pomineme výsledky (mrzí snad jen prohra

s Rajnochovicemi, naopak nejvyšší výhrou skončil domácí duel proti Žeranovicím - 6:1), je zázrak, že s tak úzkým kádrem jsme všechny zápasy odehráli v plném počtu (za což patří dík hlavně Mich.Vaculíkovi, na facebooku a při psaní sms a volání musel být ještě aktivnější než na hřišti). I tak často na lavičce při zápase seděla pouze Lucie Zbranková, která plnila roli trenérky, asistentky, vedoucí týmu i kustodky v jedné osobě. Na jednu stranu krásný, na druhou stranu zároveň i smutný pohled. I přes skvělé výsledky balancuje rusavský fotbal už třetí rok na hraně, nezbyvá než doufat, že i v příští sezoně vstřelíme tolik krásných gólů.

Starší žáci:

Svou první sezonu ve vyšší kategorii mají za sebou naši starší žáci. Sice bez bodového zisku, ale výkony po nepovedeném úvodu jara (i kvůli problémům se sestavou) postupem času zlepšovali. Poločas se statečně drželi na půdě lídrů tabulky (v Mrlínku a v Žeranovicích), v posledních třech domácích duelech dokázali vždy hrát vyrovnaný a pěkný kombinační fotbal, tím pádem třikrát skórovali jak do sítě Zdounek, tak do sítě Lubné i Bezměrova. Na jaře to pálilo ostrými Markovi Mirgovi – 10 gólů, k němu se čtyřikrát připojil Ondra Kužel. Tito dva byli spolu s kapitánem brankářem Viktorem Kerčákem hlavními tahouny týmu, ale i ostatní ukazovali, že by z nich mohli vyrůst šikovní fotbalisti. S vírou v lepší výsledky se už těšíme na další ročník, vždyt většine týmu odejde půlka mančaftu do dorostu, zatímco my budeme (snad) hrát ve stejné sestavě jako letos.

Foto: Dagmar Hudcová

Mladší příprava:

Jarní část sezony se podle podzimních výsledků rozdělila na část „mistrovskou“ a „o další pořadí“. Nám v té druhé přibýlo dlouhé cestování (Zborovice, Koryčany - což ale dětem vůbec nevadilo), ale zase jsme hráli vyrovnanější zápasy. Bilance: pět výher, jedenáct porážek. Na jaře jsme vstřelili 110 gólů (Hudec 38, T. Mirga 30, Zachara 18, Machovský 14, Třasoň 8, L. Janečka 2). David Hudec a Tony Mirga byli lídry týmu nejen střelecky a herně, ale i kázní na trénincích (v úvodu jara zářil i Lukin Machovský, úplně mi připomínal RONALDA

- střelecky i svíjením se a válením po trávníku, jakmile o něj zavadil vánek blížícího se protihráče). Práce čeká kluky ještě spousta, pokud se chtějí vyrovnat soupeřům, obzvlášť když od nové sezony přecházíme do starší přípravy (Zachara, Třasoň a L. Janečka už by do mladší nemohli), no hlavně aby to děti (starší žáky i přípravku) bavilo.

Daniel Krajcar

Činnost sboru v první polovině roku

Díky mrazům v zimě a zamrznutí rybníka pod Čecherem jsme konečně mohli vstoupit na rybník a udělat prořezávku a vyčištění od přerostených dřevin. Práce trvaly dvě odpoledne. Za tuhle práci nám bylo nabídnuto mít bufet na rybářských závodech, velmi rádi jsme tohle přijali, ikdyž počasí spíš přálo rybářům než nám na prodej. Další ne malou práci dalo uspořádání okrskové soutěže, kdy po pěti letech se nám vrátila na Rusavu. Nejsložitější bylo asi najít vhodný termín, jelikož je v naší obci spousta akcí a víkendy jsou dlouho dopředu zamluvené. Vstříc nám vyšel Aktivní klub Rusava když posunul kuličkyádu a za to jim přálo počasí ne jak nám. Za to bych chtěl ještě jednou poděkovat a jsem rád, že spolupráce mezi spolky na Rusavě je tak dobrá. V měsíci červnu jsme byli požádáni obcí o pomoc se sečením trávy v naší obci, které se letos díky deštům a teplému počasí zase tak dobře daří. Jsem rád, že sbor i v takových neobvyklých situacích dokáže pomoci, ikdyž je to pro všechny hlavně časově náročné.

Luboš Mikšánek, starosta SDH

Druhá sportovní sezona mladých hasičů

Ani jsme si nestihli přes zimu odpočinout a máme další soutěžní sezonu našich mladých hasičů, která je již za polovinou. V současné chvíli máme za sebou 9 z 13 závodů.

Přes zimní pauzu se nám podařilo ve spolupráci s Vladanem Daňkem a několika sponzory nechat dětem udělat dresy. Za to bych chtěl poděkovat všem, kteří přispěli na výrobu těchto dresů.

V letošní sezoně se nám začalo velmi dařit, první závod, konaný v Rymicích, jsme se umístili na krásném 2. místě s časem 17:79 s, kde jsme brali 12 bodů z 15. V následujícím víkendu nás čekaly hned dva závody. První, konaný v Záhlicích, se nám taktéž povedl, opět jsme se umístili na 2. místě s časem 15:37 s a 12 body, tenhle čas udělal radost nejen dětem, ale i trenérům, neboť takové časy děti běhají na tréninku. Druhý den jsme startovali v Rackové, kde se nám tak nedařilo a za 7. místo s časem 18:93 s jsme si odvezli 4 body, ale stále jsme si drželi druhé místo v celkovém hodnocení. Další závody, konané taky dva za víkend, se nám podařily lépe, ve Vitonicích jsme vybojovali zase 2. místo a 12 bodů s časem 16:97 s. V Rychlově se nám podařilo umístit na 3. místě s časem 17:27 s

a 10 bodu nás také těšilo. I v Tečovicích se nám první místo vyhnulo, ale podařilo se nám porazit 27 družstev a s časem 16:45 s jsme získali 2. místo a 12 bodů.

Bohužel druhá polovina sezóny se nám pokazila a v Ludslavicích jsme získali jen 1 bod za 13. místo s časem 42:98 s. Další den, a zatím poslední, startoval náš tým na závodech v Loučce za Vizovicemi, výsledek nebyl moc potěšující, tak jak celý víkend, za čas 21:60 s jsme vybojovali 13. místo z 27 družstev, ale díky tomu, že před námi byly i družstva, která se neúčastní středomoravského poháru, tak jsme brali body za 8. místo, což jsou 3 body. Posledním závodem před prázdninami byl závod v Sazovicích, kde jsme si zpravili chuť a po předchozích nevydařených závodech jsme s časem 16:47s, vybojovali 3. místo a 10 bodů. Družstvo Machové bylo opět před námi, takže nám opět odskočilo o 2body a je před námi o 5 bodů.

I když se vše nepodařilo, tak musím hodnotit, že celkový úspěch, je potěšující aspoň pro mě, práce s dětmi je náročná pro všechny. Tyto závody proběhly za pět víkendů. Jsem rád, že zájem dětí i rodičů zůstal i na novou sezonu a snad bude i nadále pokračovat.

Pokud byste chtěli mladé hasiče na závodech podpořit, přehled dalších závodů najdete ve vitríně na hasičské zbrojnici.

Luboš Mikšánek, starosta SDH

USA II. díl Pacifické pobřeží

ZAJÍMAVOSTI ...

Padesát států, které tvoří Spojené státy, představuje relativně nesourodý celek z hlediska jejich populace, rozlohy, ekonomického výkonu, rasového složení, převažujícího náboženství a dalších faktorů. Ve velké většině zmíněných charakteristik vyniká stát na západě USA slunná Kalifornie, jeden ze tří států na pacifickém (západním) pobřeží, které jsou součástí USA. Kromě již zmíněné Kalifornie jde o státy Oregon a Washington. Jednoznačně nejvýznamnější je z hlediska USA stát Kalifornie. Obrovský význam Kalifornie v rámci USA reprezentuje její rozloha (po Texasu a Aljašce třetí nejrozsáhlejší stát USA), počet obyvatel (téměř 40 miliónů obyvatel představuje populačně největší stát USA) a zejména ekonomická síla, která řadí samotnou Kalifornii na páté místo na světě. Hlavním

Golden Gate Bridge v San Franciscu.

městem Kalifornie je dnes relativně nevýznamné vnitrozemské Sacramento, které je pouze o trochu větší než Brno. Mnohem známější a také lidnatější jsou města na pobřeží Tichého oceánu, z nichž nejvýznamnější jsou San Francisco, Los Angeles a také oblast Silicon Valley, která dostala jméno podle křemíku (lat. Silicium), používaného pro výrobu počítačových čipů. Kalifornie je také známá svým pozitivním přístupem k ekologii (sídlí zde mimo jiné automobilka Tesla Motors, která se specializuje

na elektromobily). Také severně od Kalifornie nalezneme města charakteristická svým inovativním a nekonvenčním přístupem k ekologii a dalším tématům, jako je Portland v Oregonu a Seattle ve Washingtonu.

Panorama San Franciska.

že na území státu můžeme na relativně malém území nalézt střídání pouští, polopouští, subtropické, mírné i vysokohorského klimatu. I tato různorodost přispěla k unikátním přírodním památkám, které jsou dnes součástí národních parků. Za všechny lze jmenovat Yosemiteký národní park, národní park Sequioa nebo národní park Joshua Tree a další.

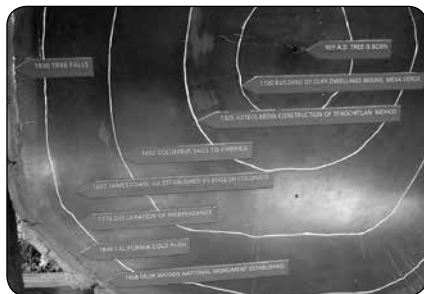
Z hlediska zemědělské produkce zde nalezneme i velmi úrodné oblasti, ovšem pouze za cenu intenzivního zavlažování. Toto mimo jiné způsobuje velké problémy se zásobováním vodou, zejména v pobřežních městských aglomeracích. Kalifornie je známá také produkcí kvalitních vín, Nedaleko San Franciska je vyhlášené Napa Valley, kde se produkuje nejvyšší kvalita vína. Produkce je tak cenná, že na většině vinic jsou instalovány meteorologické stanice, které reagují na náhlé poklesy teploty aktivací větrných turbín, které rozhánějí studený vzduch hromadící se v údolích, případně kropí vinice vodou.

Ale podívejme se blíže na San Francisco. Většina lidí si určitě vzpomene na most Golden Gate Bridge, který byl dokončen již v roce 1937. Do roku 1964 šlo o nejdelší vyutý most na světě. Má délku necelé 3 km a je natřen charakteristickou oranžovou barvou. Udává se, že jde o nejvyhledávanější místo pro sebevraždy na světě. Kromě toho je San Francisco známé dobře fungující sítí městské dopravy, včetně tramvaje a rychlodráhy BART, která ho spojuje s okolními sídly. Kromě toho je zde rozsáhlá čínská čtvrť a v zálivu proslulá pevnost a vězení Alcatraz.

Pacifické pobřeží určitě nabízí více zajímavostí, včetně zde „opominutého“ Hollywoodu, ale příště se podrobněji podíváme na druhou stranu kontinentu.

Bára a Zdeněk Stachoňovi

Pacifické pobřeží USA představuje neklidnou oblast tzv. Ohnivého kruhu, který je charakteristický vysokou intenzitou zemětřesení a sopečné aktivity. Asi nejznámějším projevem je zde zlom San Andreas. Jedno z nejničivějších zemětřesení proběhlo v roce 1906, které značně poškodilo San Francisco a další města. Z geografického hlediska je také zajímavý rozsah nadmořské výšky této oblasti, který začíná 85 m pod hladinou moře v Údolí smrti až po vrcholky Sierra Nevady výrazně přesahující 4000 m nad mořem. To a další faktory způsobují,

Řez stromem, který padl v roce 1930 ve stáří přibližně 1000 let.

Pomozte zachránit české studánky. Stačí na to váš hlas!

Ještě v minulém století bylo na našem území evidováno okolo 10 tisíc studánek. V průběhu překotných změn 20. století mnohé z nich postupně zpustly či přímo zanikly a jejich počet se snížil na méně než polovinu. Tento negativní trend se nyní daří brzdít a některé studánky se postupně obnovují, k čemuž může nyní aktivně přispět každý z vás. Stačí jen vybrat tu správnou studánku a dát jí svůj hlas.

Známa česká značka Toma, jejíž pramenitá voda vyvěrá z hlubin Adršpašsko-teplických skal, přichází s dlouhodobým projektem *Živé studánky*, který si pro tento rok klade za cíl obnovit vybrané studánky v Praze a prvních šesti krajích České republiky. Na webových stránkách www.zivestudanky.cz budete moci hlasovat o tom, která z vytipovaných studánek bude zrekonstruována právě ve vašem kraji. A co víc, budete moci vyhrát různé zajímavé ceny – např. i pobyt v překrásném prostředí chráněné krajinné oblasti Broumovsko s prohlídkou „skalního města“, odkud Toma pochází.

Ve spolupráci s odborníky z Českého svazu ochránců přírody bylo pro tento rok v prvních šesti krajích České republiky a také v Praze vytipováno celkem **18 studánek**, které potřebují zrekonstruovat. **Z nich právě vaše hlasy vyberou v každém ze šesti krajů jednu vítěznou studánku, která se následně dočká odborné renovace doslova na míru.** V přeneseném slova smyslu tak vdechne podzemní pramen vody Toma svým „menším sestřím“ nový život.

Jak už správně tušíte, jedním z vybraných krajů je právě kraj Zlínský. Pojďme si tedy představit tři zdejší kandidátky na kompletní obnovu:

Černá studánka se nachází na turistické cestě a zároveň trase naučné stezky Jana Karafiáta pod Malou Lhotou v okrese Vsetín. Voda zde vyvěrá ze skalního flyšového podloží ve svahu asi 10 m od turistické cesty. Jedná se o silný pramen kvalitní vody, který nevysychá ani v době sucha. Studánka dříve sloužila jako zdroj vody pro obyvatele okolních obcí.

V minulosti byla zastřešena jednoduchou dřevěnou stříškou, která je v současnosti v dezolátním stavu. U studánky je panel naučné stezky, věnovaný mokřadním živočichům.

K Černé studánce se vážou pověsti o strašidlech, které jsou uvedeny v knize valašských pohádek a pověstí Jaroslava Baláše *Kouzelné housle*.

Studánce by slušelo nové zastřešení, úprava odtoku a přístupu. Hezká by byla i lavička pro odpočívající poutníky.

Drobečková studánka leží v okrese Kroměříž, na půli cesty mezi Klapinovem a Šarmankou. Je umístěna ve svahu přímo u zelené turistické značky. Kryta je velkými kameny, na kterých nalezneme kovovou destičku s jejím jménem, letopočtem a křížkem. Zdá se tedy, že je zde souvislost s něčí smrtí a studánka je tím pádem „památeční“.

Studánku je nutno vyčistit, prohloubit a zastřešit, aby se zamezilo padání listů. Dále je třeba vytvořit odtok pomocí korýtka nebo nerez trubky. I zde by mohla být jednoduchá lavička.

V okrese Vsetín, ve svahu pod silnicí z Podlesí na Malou Lhotu leží třetí vybraná studánka **Na Brdu 1**. Ročně ji navštíví stovky lidí, díky čemuž jsou k ní vyšlapané chodničky od Brňova z Obrázkové cesty, což je vycházková a běžecká trasa pro obyvatele Valašského Meziříčí. A není divu – studánka má velmi dobrou chuť. Lidé si ji však mnohem více cení pro její údajnou zázračnou moc. Prý dokáže léčit i nádorová onemocnění a záněty. Jak by se dalo této studánce pomoci? V první řadě najít přesné místo, odkud pramen vytéká. Potom upravit přístup, zastřešit pramen s vyústěním a nainstalovat příjemné posezení.

Více fotografií ke každé studánce a další informace najdete na uvedeném odkazu www.zivestudanky.cz Tak co, již víte, pro kterou ze studánek budete hlasovat?

Kateřina Kordíková

Letní kino na zelené louce – na Chvalčově se na něj složili místní občané

Každý pátek od poloviny června až do konce srpna mohou lidé z Chvalčova, Bystřice pod Hostýnem a okolí chodit do nového letního kina. Kino postavil Okrašlovací a zábavní spolek (OZS; bližší info viz níže) doslova na zelené louce pod kopcem Kozinec.

Kino je taková chvalčovská skládačka – obec a řada místních podnikatelů nám dala peníze na zakoupení projektoru, fotbalisté půjčili ozvučení a sehnali výčep, plátno máme z obecního kulturáku, ve kterém kino bývalo, opravil nám je místní čalouník, truhlář vyrobil záchody, místní kovoobráběcí firma vyrobila přenosnou konstrukci na uchycení plátna, pily z okolí a občané nám poskytli palety a latě na hlediště.

Kino je zároveň první akcí spolufinancovanou z iniciativy Kultura za pade, kterou sponek vytvořil. Kultura za pade je fond na pořádání kulturních akcí, který vzniká formou měsíčních padesátikorunových příspěvků lidí z Bystřicka se zájmem o zlepšení kulturního dění v regionu. Cílem Kultury za pade není jenom sehnat peníze na pořádání akcí podle vlastního gusta, ale také snaha vytvořit komunitu, kterou spojuje společný cíl. A to se daří – na vzniku letního kina se členové Kultury za pade podílejí nejen finančně, ale často i vlastní pomocí během příprav areálu, při propagaci i formou dobrovolných služeb během projekcí.

Letní kino je náš další pokus, jak rozšířit místní nabídku kulturních akcí o něco nezvyklého, nápaditého a přitom finančně přístupného pro každého. Součástí areálu kina s krásným výhledem na Hostýn je vedle baru také veřejné ohniště, některým projekcím bude předcházet živá produkce místních kapel. Během projekce Slavností sněženek bude v areálu vznikat „hanzlíkovská“ dršťková polévka půlnoční pro všechny, kterým po projekci vyhládne.

Začali jsme 23. 6. životopisnou komedií Orel Eddie, končíme v srpnu Burtonovou adaptací Sirotčince sleč-

ny Peregrinové, promítneme Instalatéra z Tuchlovic s Jakubem Kohákem v hlavní roli i mysteriózní sci-fi Příchozí nebo Tarantinovy Hanebné pancharty.

Areál s veřejným ohništěm a barem bude v pátek otevírat vždy o půl osmé, projekce začne o půl desáté, vstupné bude 50 korun.

Program Letního kina Chvalčov

Upoutávky a vše o kině na www.ozs.cz a na facebooku Letní kino Chvalčov (najdete zde i informaci o případném rušení projekce z důvodu špatného počasí).

- 7. 7. 21:30 Instalátér z Tuchlovic**
- 14. 7. 21:30 Příchozí**
- 21. 7. 21:30 Slavnosti sněženek**
- 28. 7. 21:30 Hanebný pancharti**
- 4. 8. 21:00 La la land**
- 11. 8. 21:00 Zahradnictví: Rodinný přítel**
- 18. 8. 21:00 Obecná škola**
- 25. 8. 21:00 Sirotčinec slečny Peregrinové pro podivné děti**

Pavel Kubaník
Okrašlovací a zábavní spolek

Rusavská notečka

Čtvrtý ročník Rusavské notečky proběhne v sobotu 15. července od 15.00 hodin, opět v areálu rusavské sjezdovky. Srdečně zveme všechny mladé hudebníky, zpěváky, tanečníky a recitátory, a to nejen z Rusavy a také diváky. Doufáme, že nám počasí bude přát více jak loni, kdy jsme museli zrušit večerní táborák.

Bližší informace na telefonech 776 608 126 a 774 643 719.

za Agenturu Dobrý člověk – Milan Ehrlich a Vlastimil Stuška

Toš zas

Vypadá to jak povzdech a on to povzdech je. Zasej sa scházá rok s rokem, sme o rok starší, nekeří šedivější, nekeré pěknější, ale co je hlavní a na co sa nás hromada těší je, že sa zasej blíží první srpnový víkend a s ním „Portášuv oheň“. Zasej sa sejdem na Klapinově, my co máme rádi valašskou historii, Portáše a takej heligonku a všechny co na ňu budú hrát. Valašský gajdoš z Neobůza, ten si veme aj pastevecký bič a kdo sa bude chtět naučit si može napráskat. Vojta Židek dojede bestak aj s koňama. Zájemce povozíja, odvážlivce nechajú projet. Bestak bude aj nejaké alko a nealko, kúsek nečeho ke kávě, nejaký špekáček na opečení. Po zapálení ohňa zahrajú kytary a (mělo tam byt benžo, ale nevím jak sa píše) a snať veznú aj basu a zahrajú trampom ve stylu kántry. A hrát budú až do pozdních nočních hodin. Ale to bude teprú až portáš Jurášek křesne ocílkú a zapálí ten, Portášuv oheň, tak asi kolem 18té hodiny.

No a teť to nej nej. Vážení příznivci tady toho všeckého, **5. 8. 2017** vás všechny zvu na Klapinov to je kúsek nad Rusavú asi 20 min. od Šimečků (teť sa tam píše horní Hořansko). Tam sa dá dojet (pozn. s povolenkou Obecního úřadu). Potem špacírem na Klapinov, kde vás bude asi od 13 hodin toť to všechno čekat.

Těšíja sa na vás všeci portáši aj s kaprálem Jurú Potočkovým

Výšlap Ratiboř - Rusava

Trampský klub Rusava vás zve **v sobotu 16. září, na výšlap z Ratiboře do Rusavy.** Celková trasa je asi 20 km. Odjždíme autobusem z Rusavy (kino) v 7.05 hodin do Bystřice pod Hostýnem (autobusové nádraží) a z Bystřice pod Hostýnem v 7.35 hodin do Ratiboře.

Trasa Ratiboř – Bludné – Rozhledna Maruška – Troják – Klapinov – Rusava.

Bližší informace na telefonu 774 643 719.

za Trampský klub Rusava – Vlastimil Stuška

[Obsah]

Slovo má starosta...

letní rekreační sezónastr. 2

Odpadové hospodářstvístr. 3

Společně pro naše rodičestr. 4

Vysbírání vysloužilé elektrostr. 5

Dění v obci

Marmeládový sen s vánočkoustr. 6

Kuličkyádastr. 7

41. kácení májastr. 9

Naše škola

Besídka ke Dni Matek str. 10

Mladí záchranáři str. 11

Školní výlet pod vodou str. 11

Všechno lítá, co peří má str. 12

Úspěchy žáků školy str. 13

Historie

Zbojníci na Valašsku (závěr) str. 14

Daniel Sloboda (14. díl – 6. část) str. 15

Lidový kraj z Rusavy v proměnách času (13. část) str. 17

Sport

SK Rusava muži str. 19

Mladší přípravka str. 20

Starší žáci str. 20

Druhá sportovní sezona mladých hasičů str. 21

Zajímavosti

USA II. díl str. 22

Pomozte zachránit české studánky str. 24

Letní kino na zelené louce str. 25

Obrázky k obsahu: Práce dětí mateřské školy s tématem povolání - Hasič: Tom Strýček 6 let; Honzík Gregor 4,5 let; Edík Gregor 4,5 let; Emička Hrabalová 4 roky

Poznej domek na fotografii

Poznáte-li dům na fotografii, vystříhněte a vyplňte kupon a odevzdejte jej v kanceláři obecního úřadu nebo do schránky na mřížích ve vestibulu Obecního úřadu na Rusavě do 31. 07. 2017.

Ze správných odpovědí vylosujeme na zasedání obecní rady tři výherce, kteří získají: jednodenní vstupenku na koupaliště Rusava pro sezónu 2017.

Správná odpověď z minulého čísla (1/2017):

dům čp. 240

Vylosovaným výhercům pí D. Mikšánkové; pí N. Bílkové a pí E. Urubové blahopřejeme. A ostatním, kdo vyřešili dnešní hádanku (třeba i majitelům nebo obyvatelům domu), můžeme jen doporučit, neodkládejte to na zítra a odevzdejte soutěžní kupon ještě dnes.

Na fotografii je (číslo popisné/případně majitelé):

Jméno a příjmení soutěžícího:

Kontaktní údaje pro doručení výhry:

Zpravodaj obce Rusava

Vydává:

Obecní úřad Rusava

Za vydání odpovídá: Ludmila Mikšánková

Tel.: 573 392 066

e-mail: rusavak@rusava.cz

www.rusava.cz

Periodicita: vychází 4x ročně

Příspěvky prošly jazykovou korekturou.

Uzávěrka příspěvků do příštího zpravodaje
je 15. září 2017.

Registrační číslo: MK ČR E 12061

Náklad: 400 ks

Tisk & grafika: TYPOservis Holešov